

?Abc'

Comprant el diari em vaig trobar al quiosc una noia de vint i pocs que demanava l'*Abc*. Érem el quiosquer, ella i jo. I com si necessités justificar-se davant nostre va dir que el comprava perquè li havien demanat per fer un treball. Aquella tribulació per comprar un diari que molta altra gent agafa amb la mateixa naturalitat amb què podrien comprar l'*Ara*, *La Vanguardia* o *El Mundo Deportivo* em va semblar ben curiosa i aprofitant aquella circumstància li vaig demanar si estudiava periodisme -resposta afirmativa- i li vaig recomanar vivament que no es perdés les esqueles, segurament l'apartat més interessant i més genuí d'aquell diari. Realment penso que llegir les esqueles de l'*Abc* hauria de ser un treball obligat tant per als estudiants de periodisme com per als de literatura, sociologia, història o humanitats. La casualitat va fer que poques setmanes després fos jo qui comprés l'*Abc* sense manies, per la pel·lícula que regalaven, i fes l'exercici que li havia aconsellat a aquella estudiant. Les esqueles de l'*Abc* em tornaven a enfrontar amb aquella Espanya eterna, llibresca, que gairebé sembla irreal de tan esperpèntica però que continua existint. Les vaig descobrir fa prop de trenta anys, en un viatge a Madrid. Tots els morts eren il·lustres, excel·lentíssims, comtes i marqueses, llorejats, guardonats, plens de medalles... I vaig tenir la sensació d'assistir al final d'una Espanya que s'acabava per moments.

Però em vaig equivocar. Cada cop que he tornat a fullejar un *Abc*, m'hi he tornat a trobar els morts de sempre i encara fa ben pocs diumenges vaig llegir-me de cap a peus totes les esqueles sense trobar cap difunt que no es meresqués un pedestal. En una columna de tres excel·lentíssims amb dobles cognoms hi havia un ambaixador d'Espanya amb Gran Cruz de la Orden de San Silvestre Papa, un "ex presidente de la Federación Internacional de Bolsas" que també era "ministro plenipotenciario" i un coronel de cavalleria retirat amb "Distintivo de maestro profesor de equitación". Aquest últim deia que havia mort "Bajo el Manto de la Virgen del Pilar" i ho rematava dient "Amó profundamente a España". I tot era tret de la vida real. Personatges com relíquies d'un passat, que, ideologies a part, si un dia obrís l'*Abc* i no els hi veiés els trobaria a faltar.